
Η πρώτη γυναίκα ηλεκτροδηγός σιδηροδρόμου

της Σοφίας Σταθάτου

Η ιστορία των Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων ξεκινάει από τα τελευταία χρόνια του περασμένου αιώνα (Φεβρουάριος 1869). Ατμοκίνητος στην αρχή ο σιδηρόδρομος, ηλεκτροκίνητος από το 1904.

Πάνω από έναν αιώνα τώρα, τον ηλεκτροκίνητο σιδηρόδρομο οδηγεί ο άνδρας ηλεκτροδηγός. Δικό του αποκλειστικό δικαίωμα, αφού και οι Κανονισμοί της Εταιρείας το όριζαν ρητά: «Να είναι Έλληνας πολίτης ... εγγεγραμμένος εις τα Μητρώα αρρένων... να έχει εκπληρώσει την στρατιωτικήν του υποχρέωσιν...».

Το 1984 όμως, μετά από σχετικές ενέργειες της Διοίκησης της Εταιρείας, τροποποιήθηκε το πιο πάνω άρθρο του Κανονισμού Προσωπικού και στους διαγωνισμούς για απόκτηση άδειας ηλεκτροδηγού μπορεί να είναι υποψήφια και γυναίκα εργαζόμενη στην Εταιρεία.

Έτσι μαζί με άνδρες συναδέλφους τους, προετοιμάσθηκαν για τις εξετάσεις για απόκτηση άδειας ηλεκτροδηγού, δύο γυναίκες.

Η κ. Παρασκευή Χρόνη πέρασε στις εξετάσεις και από τον Ιούλιο του 1985 έχει την τύχη και την ξεχωριστή ικανοποίηση να είναι η **πρώτη γυναίκα ηλεκτροδηγός** στη μακρόχρονη ιστορία των Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων.

Είναι παντρεμένη, έχει δύο κόρες μαθήτριες δημοτικού σχολείου. Με τη θετική βοήθεια του άνδρα της, μπορεί και ανταποκρίνεται σε όλα της τα καθήκοντα.

Ας αφήσουμε όμως την ίδια να μας μιλήσει για κάποια συναισθήματά της, για τις μέχρι σήμερα εμπειρίες της και ακόμη για

Η Παρασκευή Χρόνη

τις σκέψεις και τους στόχους της:

«Σήμερα υπηρετούν στον Ηλεκτρικό 190 περίπου ηλεκτροδηγοί.

«Όπως οι άνδρες συναδέλφοί μου, οδηγώ όλους τους τύπους των τρένων, δηλαδή τα παλαιού τύπου μεταλλικά καθώς και τα τελευταία υπερασύγχρονα τρένα. Οι βάρδιες μου είναι ίδιες με των συναδέλφων μου, χωρίς καμία διαφοροποίηση επειδή είμαι γυναίκα. Τη διαφοροποίηση δεν την επεδίωξα ποτέ, γιατί τότε πως μπορούμε να μιλάμε για ισότητα;

Την 1.7.85 ανέλαβα υπεύθυνα, έτοιμη πλέον ηλεκτροδηγός, μόνη μου χωρίς τη συνοδεία άλλου συναδέλφου μου, να οδηγώ το τρένο. Η άσκηση του επαγγέλματός μας απαιτεί μεγάλη υπευθυνότητα, εγώ βέβαια τη νοιώθω πολύ πιο έντονα

γιατί ξέρω ότι το παραμικρό λάθος μου θα δεχθεί αυστηρές κριτικές επειδή είμαι γυναίκα.

Θα πρέπει να ομολογήσω ότι οι συναδέλφοί μου με δέχθηκαν από την αρχή και με αντιμετωπίζουν και σήμερα σαν ισότιμο μέλος. Φυσικά κατά την εκπαίδευσή μου είχαν εκφραστεί κάποιες αμφιβολίες αν θα τα καταφέρω. Βέβαια τους δικαιολόγησα όλους αυτούς που αμφέβαλλαν γιατί ήταν πρωτόγνωρο στο χώρο μας γυναίκα να οδηγεί τρένο. Τώρα πλέον μετά από δύο χρόνια οδήγησης πείσθηκα ότι τα καταφέρνω σαν κι' αυτούς.

Στον κλάδο των ηλεκτροδηγών, με τα σημερινά δεδομένα, δεν υπάρχει καμία εξέλιξη. Αυτό βέβαια είναι ένα βασικό πρόβλημα όλων των ηλεκτροδηγών, γιατί αυτό αγωνιζόμαστε σήμερα να πετύχουμε το βαθμολόγιο. Θεωρώ πολύ σημαντικό να υπάρχει κίνητρο και ενδιαφέρον για την εξέλιξη.

Για να παισιώσουν κι άλλες γυναίκες τον κλάδο των ηλεκτροδηγών, προσπαθώ να τις ενθουσιάσω μεταφέροντάς τους τις εμπειρίες μου και τα συναισθήματά μου. Φυσικά το επάγγελμα του ηλεκτροδηγού δεν είναι καθόλου απλό, είναι και δύσκολο και εξαιρετικά υπεύθυνο, αρκεί να λάβει κανείς υπόψη του ότι ο κάθε συρμός σε ώρα αιχμής μεταφέρει 1.000-1.200 επιβάτες».

Κι εμείς ευχόμαστε ο στόχος της κας Χρόνη, για περισσότερες γυναίκες ηλεκτροδηγούς, να πετύχει.